

bu dünyadan bir nafiz abi geçti

Bir **"nafiz baba"** vardı dost bağında
hürriyet yoktu sağlığında
gün geldi gitti incecikken
yiğitken, güzelken, gencecikken.
şimdi ne kadar dost varsa arkasında
hasatçı, öğrenci, öğretmen
ne kadar gül varsa toprağımızda:
daldırma gül, ak gül, gonca gül;
ne kadar sevgili varsa arkasında:
tiyatro, iş, kitap, şiir, marş
yanar yanar ağlaşır cümlesi,
çoban ateşi hatırasında.
gavur müslüman demezdi
"kendisi için bir şey istemezdi"
yatak ölümü beklemezdi"
gitti vadesiz, gencecikken
yiğitken, güzelken, incecikken
ölüm, adın kalles olsun!

*Enver gökçe..ilk cümlede
saffet hoca yerine nafiz baba
yazılmıştır...*

nafiz abi,

Sana bu satırları Balıkesir'den yazıyorum. Hani seni ilk tanıdığım şehirden. Ve MTA kampının kaldığı otelden, hani akşamları uğradın da briç oynardık ya... İşte oradan... Hiç aklıma gelmezdi o kadar anımsızın olduğu yerlerde seni bir daha göremeyeceğim duygusuyla, seni kaybettiğimi bile bile ardından bir şeyler yazacağım... Aslında yazamıyorum! Bir şeyler boğazımda düğümleniyor. Kabullenemiyorum bu ayrılığı.! Zaten haziran ayı geldiğinde her zaman bir garip duygu yaşamışımıdır. Çoğu sevdiğimi bu ayda yitirmişim...

Bir cumartesi sabah aldım haberini. Koyup gitmişsin bizleri; oğlunu, kızını, eşini ve sevenlerini. İnanamadım. Oysa daha bir hafta önce sen Adana'da ben Erzurum dağlarında telefonla hasbihal eylemiştik. Sigarayı bıraktığını söylediğinde "şaka yapıyorsun abi sen bir sigarayı bir de brici bırakamazsın" demiştim de gülmüştük... Aklıma gelmezdi bu konuşmadan sadece 4 gün sonra senin acı haberini alacağım...

1990lı yılların ikinci yarısında Balıkesir bölgesinde arazi çalışmalarım sırasında tanıdım Nafiz abiyi. MTA Bölge Kütüphanesi'ne yayın ve rapor için gittiğimde onun sıcak sohbetine kendimi kaptırır saatlerce konuşurduk. Sonraki yıllarda aynı projede çalışma şansını da elde ettim. İnanılmaz bir pozitif enerji verirdi karşısındakine. Nafiz abi varsa neşe ve mutlulukla geçerdi arazi çalışmaları.

Evet bu dünyadan, bu ülkeden, bu camiadan bir Nafiz Demir geçti. Sıcak yaklaşımları, dostane tavırları, dayanışmacı, paylaşımcı, arkadaşlarına karşı sonda-rece nazik ve kibar yaklaşımı ile çevresinde saygı duyulan sevilen bir arkadaş, bir dost, bir abi, bir babaydı.... Dostları onun yanında kendilerini güvende ve korunmakta hissederdi...

Evet sevgili dostlar, Nafiz abiyi kaybettik. Başta ailesi ve çocukları olmak üzere MTA'lı arkadaşlarına ve jeoloji camiasına başsağlığı diliyorum. Işıklar içinde uyu sevgili Nafiz abi... Seni unutmayacağız ve çok özleyeceğiz..

İsmet Cengiz
Jeoloji Mühendisi

